

Käglinge - grodans marker

Clintans damm

I vattenfyllda sänkor och på sandiga backar trivs ovanliga groddjur och skuttande kaniner. Runt 1890 började man ta grus från dessa backar för att bygga kontinentalbanan mellan Malmö och Trelleborg. Från grustakten bildades en fuktig och kalkhaltig dalgång, Käglingsrännan, med många spännande växter och djur. Man har fortsatt att ta grus ända in på 1970-talet och nya kullar och sänkor har bildats. Området är känt för sina groddjur och det är deras historia vi ska berätta här.

En lökgrodas historia

Ser ni mina fina mönster på ryggen – det finns inte en lökgroda som har samma mönster som en annan. Jag är unik! När jag blir skrämmd luktar jag vitlök. Jag tror det är därför de kallar mig lökgroda. Själv tycker jag Clinton är ett häftigare namn.

Clinton

Men nu finns det inte många kvar av oss. De varma, grunda dammarna som vi trivs i har blivit allt ovanligare. Men här i Käglinge har människorna grävt nya dammar till oss – tack för det! De röjer bort växter kring dammarna också, för att solen ska värma upp vattnet och för att vi lättare ska kunna gå på jakt. Jag är fenomenal på att fånga insekter med min långa, klibbiga tunga. Men jag är inte ett lika stort matvrak som den ätliga grodan. Hon äter allt, till och med fågelungar! Men jag har hört att människor har ätlig groda till middag i ett land som heter Frankrike, så jag är faktiskt glad att jag är lökgroda!

Den ätliga grodan däremot kväker så det låter på flera kilometers håll!

Jag var större när jag var mindre. Vad jag menar är att jag faktiskt var större när jag var ett yngel än nu när jag är fullvuxen. Det är konstigt men som vuxen är jag bara 7 cm lång men som yngel var jag 10 cm. Trots att jag var stor som yngel fick jag akta mig för alla möjliga djur som kräfter, fiskar och olika fåglar. Och vattensalamanderna tycker om våra ägg. Vi grodor lever ett farligt liv!

Lökgrodans spännande år

Så här ser ett år ut i mitt liv. Det är förresten ganska likt andra grodors och paddors år.

Jag vaknar när det börjar bli varmt framåt vårkanten, ibland redan i mars. Då är jag HUNGRIG! Jag har legat och sovit hela vintern och har inte ätit på hela tiden. Då börjar den äventyrliga vandringen från jordhålan som jag grävde mig i höstas och tillbaka till dammen där jag är född. Man får se upp för katten, minken och räven - usch! Blir jag skrämmd skriker jag mitt gälla varningsläte.

Väl nere i dammen är det dags att börja kväka för att locka på honorna. Då ser halsen ut som en ballong – snyggt! Jag är lite blyg så jag sjunger under vattnet, det låter ungefär som när man gnider tummen mot en ballong. När jag hittat min flickvän kramar jag mig fast på hennes rygg. Hon lägger sina ägg i tjocka korvar runt växterna i vattnet. Varje ägg ser ut som en rund geléklump med en svart kärna i mitten. När äggen är ute täcker jag dem med sädesceller. När en sädescell har träffat på ett ägg börjar ett grodyngel utvecklas.

Under utvecklingen får ynglet fram- och bakben. Det lever först helt i vatten och andas med gälar för att sedan utveckla lungor och börjar leva på land. Samtidigt som svansen försvinner växer den långa klibbiga tungan till sig – då kan ynglet inte äta men den klarar sig på näringen från svansen. Med lungor, fyra ben och den långa klibbiga tungan att fånga insekter med är ynglet färdig groda och redo för ett liv på land.

Sedan jag blev vuxen groda vill jag mest hålla till på land. På dagen ligger jag gärna nergrävd i sanden men på natten är jag ute och jagar i skydd av mörkret. Men jag måste se upp även på natten. Hjälp, Rättan!

Nu säger jag hej då – det är dags för min skönhetssömn och vintern är lång så jag lär bli vacker! God natt!

BESÖK ANDRA NATURKnutar

I projekt Paddeborg som drivs här i Käglinge föds grönfläckiga paddor upp i anlagda dammar. Småpaddorna flyttas sedan till Klagshamnsudden där det finns bra natur för dem. Den vill ha grunda varma dammar till sina ägg och yngel. De omkringliggande markerna ska ha stora öppna ytor där paddorna kan röra sig snabbt och jaga. Men det ska också finnas skydd där de kan gömma sig undan rovdjur och gå i dvala under vintern.

NATURKnutar:

Björkelundadammen • Bunkeflo strandängar • Gyllins trädgård • Klagshamnsudden • Segeå

